

سه رویداد هنری تئاتری در نیم سال

نخست سال جدید برگزار می‌شود

صبا:انجمن هنر های نمایشی استان

تهران در راستای فعالیت‌ها و برنامه‌های شش‌ماهه نخست سال۹۸، دو رویداد را در سطح استانی و یک رویداد را در سطح ملی برگزار می‌کند. این رویدادها شامل دوازدهمین جشنواره تئاتر لیخند پاکدشت است که قرار است با محوریت تئاترهای کم‌دی به صورت استانی برگزار شود. در این جشنواره گروه‌های شرکت‌کننده ضمن رقابت در بستری با عنوان جشنواره تئاتر لیخند در شهرستان پاکدشت دور هم جمع می‌شوند و به تبادل تجربیات خود می‌پردازند. این جشنواره که قرار است در تابستان ۹۸ برپا شود، فراخوانش تا نیمه اول اسفندماه منتشر خواهد شد. یکی از دلایلی که باعث شد این رویداد هنری از سوی انجمن هنرهای نمایشی استان تهران، انجمن هنرهای نمایشی شهرستان پاکدشت و اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی پاکدشت دنبال شود این بوده که آثار کم‌دی در شهرستان‌ها مخاطب زیادی دارد و با اجراهای عمومی گروه‌های نمایشی می‌توانند مخاطبان قابل توجهی را به دیدن آثار نمایشی جذب کنند. در این جشنواره آثار منتخب در شهرستان‌های استان تهران به اجرای عمومی درمی‌آیند. از رویدادهای تئاتر استان تهران در شش‌ماهه نخست سال جدید، برگزاری جشنواره آیین‌های نوروزی کههن دیار فیروزکوه است که از ۲۵ اسفندماه کار خود را آغاز می‌کند و تا روز جهانی تئاتر ادامه خواهد داشت. سومین برنامه انجمن هنرهای نمایشی استان تهران در نیمه اول سال۹۸، برگزاری فصل تئاتر شهرستان‌های استان تهران است که به‌منظور تداوم اجرای عموم شکل اجرایی به خود می‌گیرد.

نمایش آثار هنرمندان ایرانی در

نمایشگاه «خودبازگویی» برلین

صبا: آثار ۱۰ هنرمند ایرانی با موضوع هنر معاصر از ایران در گالری کاتارینامارابا، برلین به نمایش درمی‌آید. کورتوری این نمایشگاه ار شهرام انتخایی و آسیه سلیمیان بر عهده دارند و یونه اوشدیری، علی بابایی زاد، بصیرا لبلیلی، نسیم پیرهادی، زرتشت رحیمی، علی سلطانی تهرانی، احسان ضیافتی، ازم طباطبایی، مرچان قربانی و زهرا محمدی هنرمندان حاضر در نمایشگاه «خودبازگویی» هستند. شهرام انتخایی در استیتمنت نمایشگاه «خودبازگویی» نوشته‌است: «نمایشگاه «خودبازگویی» نگاهی به‌صحنه هنر معاصر در ایران می‌اندازد و گلچینی از آنچه هنرمندان جوان می‌آفرینند این آثار بازگوکنندهمسائل اجتماعی، جنسیتی و سیاسی است. آنچه در این نمایشگاه به‌روشنی دیده می‌شودنوعی اختلاف‌بصری و مفهومی است که میان آثار نمایش داده‌شده به چشم می‌آید. صحنه هنری ایران سال‌هاست که در تک‌پوی همسانی و همسنگی با هنر معاصر غرب است و به این صورت هنر معاصر تعریف شده‌در چهلمین سال انقلاب اسلامی، چه‌بسامی تواند بیاترکز این چیزی باشد که در این چهل سال رخ داده‌است. از یک سو، رسانه‌های مختلف بازگوکننده زمینه‌فکری یادفغده هنر مندان است و از دیگر سو، ترسیم یادپدید آوردن این آثار هنری هم به‌نوعی باوفاداری به سبک‌های مختلف، می‌تواند بازگویی رنگارنگی این دست‌گل باشد!

انتشار جدیدترین اثر

شوالیه آواز ایران

ایلنا: آلبوم موسیقی «آرش کمانگیر»

بر اساس منظومه «آرش کمانگیر»

زنده یاد سیاوش کسرایی با صدای شهرام ناظری منتشر شد. محمدحسین توتونچیان؛ مدیرعامل شرکت فرهنگی هنری ققنوس و تهیه‌کننده این اثر، در باره جزئیات آلبوم «آرش کمانگیر» توضیح داد: «آرش کمانگیر» یک اثر ارکسترال محسوب می‌شود که با صدای استاد شهرام ناظری و براساس شعری از سیاوش کسرایی توسط پژمان طاهری آهنگسازی شده است. او در شرح مراحل تولید این آلبوم گفت: بخش ارکسترال این اثر در «کنسرت هوس» شهر وین توسط ارکستر مجلسی اتریش و به رهبری طاها عابدیان ضبط شده است و باید اذعان داشت که با توجه به خاستگاه ارکستر، نوعی از موسیقی ارکسترال را در یک اثر ایرانی با زبان پارسی تجربه خواهید کرد که کاملاً منحصر به‌فرد و شنیدنی است. وی افزود: دکتر قطب‌الدین صادقی؛ نویسنده و کارگردان برجسته تئاتر، نیز به‌عنوان راوی داستان، استاد شهرام ناظری و پژمان طاهری را همراهی کرده است. مدیرعامل «ققنوس» همچنین بیان کرد: «آرش کمانگیر» هفت قطعه به نام‌های «شب»، «قصه»، «امید»، «آهنگ دگر»، «بدرود»، «آرش» و «سوک» را شامل می‌شود و این اثر به‌زودی طی مراسمی شایسته رونمایی خواهد شد.

سفال‌هایی که برعکس شده‌اند

ثبت‌نام هزاروصد ناشر داخلی برای

حضور در نمایشگاه کتاب

ایرنا: سیدرفیع احمد

جواهری با اشاره به روند

ثبت‌نام‌های ناشران در دو روز اخیر گفت: هزاروصد ناشر با مراجعه به سایت tibf.ir ثبت‌نام خود را انجام داده‌اند و روند ثبت‌نام تا پایان روز پنج‌شنبه (۱۶ اسفندماه) ادامه خواهد داشت. وی تصریح کرد: زمان ثبت‌نام‌ها به هیچ وجه تمدید نخواهد شد از این‌رو ناشران متقاضی باید در بازه زمانی اعلام‌شده، ثبت‌نام خود را انجام دهند.

مدیر کمیته ناشران داخلی تصریح کرد: برخی از ناشران هستند که تعداد کتاب‌های آن‌ها پایین‌تر از حد نصاب است و در زمان ثبت‌نام گزینه ثبت‌نام موقت را انتخاب می‌کنند. این ناشران به‌صورت موقت ثبت‌نام خود را انجام می‌دهند و باید توجه داشته باشند که ثبت‌نام موقت به معنای ارائه‌غرفه نیست. وی ادامه داد: همه تقاضاهای موقت پس از پایان ثبت‌نام‌ها، در کارگروه سه‌نفره متشکل از نماینده کمیته داخلی، نماینده بخش مورد نظر و نماینده وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بررسی خواهند شد و سپس درباره واگذاری‌غرفه به این گروه از ناشران تصمیم‌گیری خواهد شد. ثبت‌نام ناشران داخلی و خارجی برای حضور در سی‌ودومین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران از روز شنبه (۱ اسفندماه) آغاز شده است و صرفاً تا پایان روز پنج‌شنبه(۱۶ اسفندماه) ادامه خواهد داشت و زمان ثبت‌نام به هیچ وجه تمدید نخواهد شد.

روایت افسردگی یک نسل و تنزل سلیقه فرهنگی

دکتر لیلا درخش؛ نویسنده و شاعر، در یادداشتی به نمایش «نوشتِ سر» به نویسنده‌گی و کارگردانی محمدنیما مظاهری داشته و آن را از زوایای اجتماعی و ارتباط با جامعه امروز بررسی کرده است. به گزارش «صبا»؛ متن یادداشت بدین شرح است: «نمایش «نوشتِ سر» به نویسندگی و کارگردانی محمدنیما مظاهری که این روزها در عمارت نوفل‌لوشاتو روی صحنه است طنزی تلخ از روایت‌های مختلف سرنوشت دارد. نمایش «نوشتِ سر» با ۲۸ کاراکتر یا به عبارت دقیق‌تر با ۲۸ پرسوناژ است چراکه همگی در متن نمایش حضوری موثر دارند و این یکی از نکات مهم اثر است که هم از بُعد نویسنده‌گی و هم از نظر ظرافت‌های کارگردانی در اجرا توانسته در زمانی کوتاه تک‌تک شخصیت‌ها را پخته‌از کار درآورد. روایتِ نمایش «نوشتِ سر»، متنی بی‌تکلف و ساده اما مهم و تامل‌برانگیز دارد؛ نمایشی با روایتی طنز از آشفته‌گی‌های اجتماع با ساده‌ترین شیوه شخصیت‌پردازی است که همین ویژگی مثبت این روزهایمان نویسندگان و نمایشنامه‌نویس‌ها کم‌رنگ شده و بیشتر نویسندگان میل به پیچیده درآوردن شخصیت‌ها دارند. روایت سهل و ممتنع نمایش «نوشتِ سر»، هم بر عمق ارتباط بین مخاطب و شخصیت‌ها می‌افزاید و هم خواه‌ناخواه سبب می‌شود تا پایان نمایش، ببینده دست کم با یک یا دو پرسوناژ هم‌ذات‌پنداری کند. نویسنده در همه لحظه‌ها با آن که میل عجیبی به بازنمایی تلخی از واقعیت‌های ساده ولی مهم زندگی طبقه متوسط دارد اما هرگز به دام تکرار و پرجویی و ملال نیفتاده و بهره بردن از طنز باعث شده در بیشتر صحنه‌ها در عین خنده گرفتن از مخاطب او را به تامل هم وادارد. موضوعات مختلف و مضامین متعددی که نویسنده سراغ آن‌ها رفته‌است بسیار بیشتر از یک نمایش امکان و ظرفیت دارند. شاید بهتر بود نویسنده موضوعات کمتری طرح می‌کرد، اگرچه نباید فراموش کنیم نویسنده بی‌هیچ قضاوتی فقط به بازنمایی لایه‌های آلوده شهر و ناهمواری‌های ارتباط اجتماعی پرداخته است، با این وجود اگر بخوایم به همه نکاتی که نویسنده با محدودیت زمانی یک سانس اجرا به آن اشاره کرده بپردازیم، می‌توانیم با قاطعیت بگوییم نمایش «نوشتِ سر» نمایشی موفق برای بر ملا کردن لحظه به لحظه فرورفتن خنجری است که ذره‌ذره بر پیکر اعتماد تک‌تک‌مان فرود می‌آید و همه امنیت‌مان را آرام‌آرام از بین می‌برد اما نویسنده خوش‌بینانه در پایان راهی برای امید، باقی می‌گذارد و عشق، حکم نجات این همه تلخی است. تلنگر پرده‌نخست و این که ببیننده از همان ابتدای داند در آنچه می‌بیند و می‌شود بازی داده نمی‌شود و موثر نیست، با الهام از ناتوانی انسان امروز در کنترل شرایط و نحوه زندگی افراد پیرامونش، خود محور اصلی طنز کار است و طعنه‌ای به تفکر جبرگرایي و اعتقاد به تقدیر در بین فرهنگ اجتماعی ماست که بیشتر باعث شده از هر مسئولیتی شانه خالی کنیم. نویسنده با این دست طعنه‌های زیرکانه بارها ببیننده را غافلگیر می‌کند طوری که در پایان نمایش مدام با خود می‌گوید: «راست می‌گفت، چقدر جای مسؤلیت‌پذیری، اخلاق، صداقت، اعتماد، مهربانی و انصاف در روابطمان خالی است.» و این در حالی است که همه این مفاهیم در نمایش با ساده‌ترین شکل ممکن بیان می‌شوند. برای نمونه استیصال گروه تئاتر در یکی از پرده‌ها و در ماندگی تک‌تک اعضای آن که ناشی از مشکلات اجراست بیانگر قیل‌وقال‌های بزرگ‌کردن افراد یا نادیده گرفتنشان است، افرادی که نه‌تنها نادیده گرفتن تلاش آن‌ها بر عمق افسردگی یک نسل افزوده است بلکه با پس زدنشان، سطح سلیقه و فرهنگ اجتماعی شکلی نامطلوب گرفته است. امیدواریم چنین آثاری در آشفته‌حالی امروز فرهنگمان حمایت شوند. نمایش «نوشتِ سر» تا ۲۶ اسفندماه در عمارت نوفل‌لوشاتو به مدت یک‌ساعت و ۱۵ دقیقه روی صحنه است.

ضربه دولت به «موسیقی نواحی»

یک پژوهشگر موسیقی اقوام ایران با انتقاد از رواج اعطای مدارک معادل دکترا یا نشان‌های هنری توسط مراجع دولتی از سیاست‌گذاران حوزه فرهنگ و هنر، خواستار حذف این رویکرد شد.

ساختار کلان تصمیماتی اتخاذ می‌کنند که فقدان عملکرد خود را با آسیب‌دیگری پوشش می‌دهد. به زعم من دولت بزرگ‌ترین آسیب را در طول این سال‌ها به موسیقی اقوام وارد کرده است. این دولت است که با سیاست‌گذاری‌های اشتباه، این موسیقی را به سمت شرایط تخریب و آسیب برد. مغازه‌ای بیان کرد: یکی از همین سیاست‌گذاری‌های اشتباه، ماجرای اعطای نشان درجه یک هنری به هنرمندان پیشکسوت این عرصه با واژه‌های مختلف است. اهدای این نشان‌ها به‌ظاهر با هدف حمایت از هنرمند صورت می‌گیرد اما همین موضوع تبدیل به یکی از بزرگ‌ترین آفت‌ها شده است.

وی افزود: بنده بارها در رسانه‌های مختلف تلاش کرده‌ام این موضوع را به گوش مسئولان محترم برسانم اما حتی یک بار هم شورای ارزشیابی غیر از پاسخی که برای من قانع‌کننده نبود پاسخی نداشت و ماجرا به سمت فراموشی رفت. من همچنان معتقدم اعطای نشان هنری به هنرمندان موسیقی اقوام ایرانی، بیشترین صدمه را در ابتدا به خود هنرمند و بعد به موسیقی مناطق وارد می‌کند. این پژوهشگر موسیقی اقوام ایران با انتقاد از اعمال برخی سیاست‌های غلط در حوزه اعطای نشان‌ها و درجه‌های هنری گفت: من نمی‌توانم در این حوزه و ماجرای اعطای مدرک دکترا با این بخشنامه‌ها به هنرمندان دیگر دخالت کنم چون حوزه تخصصی من نیست. اما بارها مشاهده کرده‌ام که این درجه هنری، بزرگ‌ترین خیانت به موسیقی اقوام ایران است زیرا این هنرمندان برای گرفتن چنین مدرک‌هایی خودشان را به هر دری می‌زنند و این مدرک دکترا تبدیل به یک بحران در برخی مناطق شده است. من معتقدم اگر دولت با این شرایط حمایتی از موسیقی اقوام ایران نداشته باشد وضعیت موسیقی اقوام ایران بهتر خواهد شد.

علی مغازه‌ای؛ پژوهشگر موسیقی اقوام ایران، گفت: متأسفانه طی این سال‌ها، آسیب‌های زیادی بر پیکره موسیقی اقوام ایران وارد شده که در مورد هر کدام از آن‌ها نشست‌ها و میزگردهای مختلفی نیز برگزار شده است. در همین نشست‌ها و مقالات بوده که همواره ما از آسیب‌ها صحبت کرده‌ و از تغییرات سبک زندگی و تأثیر آن بر موسیقی اقوام ایرانی گفته‌ایم.

به گزارش مهر؛ مغازه‌ای افزود: البته که در این زمینه اقداماتی هم صورت گرفته که به‌زعم برخی‌ها می‌تواند از مرگ و نابودی موسیقی اقوام ایران پیشگیری کند. جشنواره‌های سراسری، جشنواره‌های منطقه‌ای، برنامه‌های مختلف و متعدد در شهرها و استان‌ها در حمایت از موسیقی اقوام ایرانی برگزار و میلیاردها بودجه هم صرف آن می‌شود، اما همچنان صحبتی از سوی برخی‌ها مطرح می‌شود و آن کلید واژه تکراری «مظلومیت موسیقی نواحی» است. من اصلاً مظلومیت موسیقی اقوام ایران را درک نمی‌کنم. این همه دلسوزی انجام می‌شود اما بازهم به این موسیقی، «موسیقی مظلوم» می‌گویند. وی ادامه داد: البته مظلومیت را می‌توان با نمایش چنداستاد موسیقی در مناطق مختلف که به سن کهنولت رسیده‌اند و توان اجرای موسیقی را ندارند نشان داد؛ هنرمندانی که بسیاری از آن‌ها از برخی حمایت‌های قانونی شهروندی بی‌بهره‌اند، در حالی که این موارد ربطی به مظلومیت موسیقی ندارند، زیرا این حق قانونی هنرمندان است که تحت حمایت‌های مختلف قرار بگیرند. این حق قانونی و ابتدایی هر شهروندی است که دارای حقوق مختلف حمایتی باشد که البته ما این‌ها را نداریم. مغازه‌ای افزود: این مجموعه‌ها وظیفه دارند که از هنرمندان حمایت کنند. اما دوستان دولتی این حمایت‌ها را عملی نمی‌کنند و در